

סמ:

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

מסורת הש"ס

ונטייפיה אהלת קלחי דכרבה. יעיפני על גלשה קלחי כרוב ככלי: ונכחיה בגווא דמרמתיין. יגיס את הקדירה נקיס של עץ ששמו מרמתיין: נפקא דכלבא חיורה. זואה של כלב לנן: וגבול כנטפא. נרי: וכמה דלפטר. לו נרפואה אחרת או להחמק בחוליו: ניפקא לא ניכול. לא יאכל זואת הכלבים:

ונטייפיה אתלת קלחי כרבה וניבחישה בגווא דמרמתיין וכי בשיל גוואא במרמתיין בשיל ליה כוליה ואי לא ליתי נפקי דכלבא חיורא וניגבול בנטפא וכמה דאפשר נפקא לא ניכול דמפריק לגירא ליתי גירא דלילתא וניבכיה ונשדי מיא עלויה ונשתי ואי לא ליתי ממיא דאישתי מינייהו כלבא בליליא וניזדהר מגילויא לגילויא א' אנפקא דחמרא חייא למורסא אנפקא דחמרא באהלא תולאנא לפירחא דליבא ליתי תלת ברודייאתא דשערי ונשטרינהו בכמבא דלא עבר עלויה ארבעין יומין וניכול ונשתי אבתייהו חמרא מרקא א"ל רב אחא מדיפתי לרבינא וכל שכן דפרח ליביה אמר ליה אנא ליוקרא דליבא אמרי לפירחא דליבא ליתי תלת ברודייאתא דחזי ונישטרינהו בדובשא וניכול ונשתי אבתייהו חמרא חייא לצרחא דליבא ליתי תלת יביעי נינייא וביעתא דכמונא וביעתא דשומשימי וליכול לכאב מעי ליתי תלת מאה פלפלי אריכתא וכל יומי נשתי מאה מינייהו בחמרא רבין דמן גרש עבד לה לברתיה דרב אשי מאה וחמשיין מהני דידן ואחסיא לכירצא אנפקא דחמרא באטרפא דעראה לכירצא חיורא ליתי ביורא גלגילא וניצירדה בכישתג וניתיריה במיא ונשתיה וניזדהר מבינתא דאי לא מנקבא לה למעיניה למוסר סיסין רטיבא במיא למישרא יבישהא במיא וסימנך איצא רטיבא דסכר נהרא לטחלא ליתי שב בני דמיא ונייבשנהו במולא וכל יומא גישתי תרתי ותלתא בחמרא ואי לא ליתי טחלא דציפרתא דלא איתתא ונחמיא בתגורא ונוקי להדיה ונימא כי היכי דיביש האי טחלא נייבש טחלא דפלוני בר פלוניתא ואי לא נישחיה בני אורבי דביתא חרתא ונימא הכי ואי לא ל' ליבקי שכבא דשכיב בשבתא ונישקליה לידיה ונותבה אטחליה ונימא כי היכי דיביש האי ידא נייבש מחליא דפלוני בר פלוניתא ואי לא נישחיה בי נפחא וניכליה במיא דבי נפחא ונישתי ממיא דבי נפחא והיא עיזא דהות שתיא מיא דבי נפחא אישתחוי ולא

א' זכיק נח: כ"מ סו. ב' וני הערוך ערך להל א' תרלענא. ג' ס"א ליכול חלה ביעי ביציאת בניניא וביעתא וי' ד' פי כשעור בעי. ס' ופי ענין חיפוס. ערך ערך כ' ג' ופי מליש ומלשה. ו' ס"א ולשירי. ח' מלשון הטריות והלשן. ט"ז ע' ויקרא פקק כ' א' פי קדמת.

- לעון רש"י
- אשפוטניא
- אשפוטניא.
- כאב נוק.
- קלירג מורסה.
- סמיטייר (טינפיר).
- לשוח.
- מינטיא. מתה.
- לוריר. דמת.
- ביישי. גרויסי. פרי.
- המת.
- אוריגא. גויר (נפת).
- פוליריל (פוליריל).
- מתה (נפת).
- שנשא"ש. עלוקת.
- קלירי. (מה ארמית).
- אראין. אלי. אהל.
- קולירין. מרק. סולת.
- שנצור מיוקק כסף.
- בוטירין. כחור.
- הנק"א. יבישי.

- מוסף רש"י
- אנפקא. כלי מחזיק
- רבעית. ג' סו.
- בחומרתא. אכן הנמלכת
- כמה מתמם חזי (בחומרתא).

אישתכח לה טחלא ואי לא ליפתח חביתא דחמרא לשמיה א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי אי את ליה חביתא דחמרא לא אתי לקמיה דמר אלא מרגל כפת שחרית דמעליא לכולי גופיה לרושחתיא ליתי אקיקא ואילווא ואספירכא ומרתכא וחומרתא דפילון ושיאפא דחמימתא ונינקט בשחקי דכיתנא בקייטא ודעמר גופנא בסיתוא ואי לא לישתי שיכרא מרקא לשגורנא ליתי פתיא דמוניני וניגדריה שיתין זימני אהא מנחתיה ושיתין זימני אהא מנחתיה לצמירתא ניתי תלת ניטופייתא מישהא דכופרא ותלת ניטופייתא איצרא דכרתי ותלת ניטופייתא דחמרא נקודא ולישדי ליה לאיש באמה ולאשה באותו מקום ואי לא ליתי אונא דיוקא ולתלי ליה לאיש באמה ולאשה ברדין ואי לא ליתי חומא דהוריתא דשדתייה דומה בת דומה ולתלי ליה לאיש באמה ולאשה ברדין ואי לא ליתי כינה ידוכר ונקבה ל' ולתלי ליה לאיש באמה ולאשה באותו מקום וכי משתינ שנתין אסינא ובישתא כצינורא דרשא ונעין בחומרתא דנפק' מיניה דמעליא לכולהו צימרא לצימרא ברא ליתי תלתא גריבי סופלי ותלתא גריבי אטרף אדרא ונישלוקינהו כל חד לחודיה ולתיב בנייהו ולתבניהו בתרתי משיכלי ונתי פתורא ונגח עלויה וניקום מעילוי האי ולתיב עילוי האי ומעילוי האי ולתיב עילוי האי עד דניסק ביה הבלא ולסחי מינייהו וכי שתי ממיא דאדרא לישתי ממיא דסופלי לא לישתי משום דמיעקר לצימרא גוונא ליתי שבעה בוני דסילקא משב משארי ונישלוקינהו בעפרייהו וניכול ונישתי אטרף אדרא בשיכרא או ענבי